ZAKON O OVJERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PRIJEPISA

(„Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke“, br. 10/98)

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovjeravanje potpisa ili rukopisa je potvrđivanje njihove autentičnosti.

Ovjeravanje prijepisa je potvrđivanje njegove istovjetnosti sa izvornom ispravom.

Ovjeravanjima se ne potvrđuje istinitost sadržaja isprave.

Članak 2.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prijepisa obavlja nadležno općinsko tijelo.

Ovjeravanje potpisa u zemljišno-knjižnim stvarima obavljaju općinski sudovi.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prijepisa obavlja ovlaštena službena osoba nadležnog tijela.

Članak 3.

O izvršenim ovjerama potpisa, rukopisa i prijepisa vodi se poseban upisnik.

II. OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA

Članak 4.

Za dokaz istinitosti potpisa potrebno je da podnositelj isprave pred ovlaštenom službenom osobom vlastoručno potpiše ispravu ili da izjavu da je potpis, koji se nalazi na ispravi, njezin potpis. Na isti način se utvrđuje istinitost rukoznaka, odnosno otisak prsta.

Za dokaz istinitosti rukopisa potrebno je da podnositelj isprave pred ovlaštenom službenom osobom izjavi da je isprava napisana njenom rukom.

Članak 5.

Potvrda o ovjeri potpisa i rukopisa stavlja se na izvornu ispravu sa naznakom datuma ovjere i broja pod kojim je isprava zavedena u upisniku za ovjeravanje.

Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog tijela i potpisom ovlaštene službene osobe.

Članak 6.

Kada se ovjerava potpis ili rukoznak slijepih ili potpis ili rukoznak osoba koja ne znaju čitati, mora se podnositelju pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak.

Kada se ovjerava potpis ili rukoznak gluhih koji ne znaju čitati, podnositelju se mora pomoću tumača pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak.

Kada se ovjerava potpis ili rukoznak osobe koja ne razumije jezik na kome je isprava napisana, mora se podnositelju prevesti sadržina isprave. Ako službena osoba koja obavlja ovjeru ne može sama izvršiti prevođenje, ispravu će podnositelju pročitati i njenu sadržinu prevesti sudski tumač.

U slučajevima iz prethodnih stavaka, u potvrdi o ovjeri, mora se naznačiti da se postupalo po tim odredbama.

Članak 7.

Ako službena osoba koja obavlja ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana, može odrediti, ako to smatra potrebnim, da ispravu prevede sudski tumač. Ako je isprava bila prevedena, u potvrdi o ovjeri će se to navesti.

Članak 8.

Potpis, rukoznak ili rukopis ovjerit će se, ako službena osoba osobno poznaje podnositelja ili ga osobno ne poznaje, nakon što prethodno utvrdi njegov identitet na osnovu osobne karte ili putovnice, a ako nema ove isprave, svjedočenjem dva punoljetna svjedoka koje službena osoba osobno poznaje, odnosno čiji identitet utvrdi osobnom kartom ili putovnicom.

U potvrdi o ovjeri mora se navesti na koji je način službena osoba utvrdila identitet podnositelja isprave.

Članak 9.

Ako treba ovjeriti potpis osoba kao zastupnika druge osobe, poduzeća ili druge organizacije, službena osoba će ovjeru obaviti kada prethodno utvrdi da je ta osoba ovlaštena na zastupanje. U potvrdi o ovjeri će se navesti po kom osnovu je podnositelj ovlašten na zastupanje.

III. OVJERAVANJE PRIJEPISA

Članak 10.

Prijepis koji se ima ovjeriti mora se brižljivo uporediti sa izvornom ispravom. Prijepis se mora slagati sa izvornom ispravom i u pravopisu, interpunkciji i skraćivanju riječi.

Ako su u izvornoj ispravi neka mjesta ispravljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodana, mora se to navesti u potvrdi o ovjeri prijepisa. Ovako će se postupiti i u slučaju kada je isprava pocijepana, oštećena ili ako inače po vanjskom obliku dovodi u očitu sumnju svoju istovjetnost sa izvornom ispravom.

Fotokopirane isprave smatraju se prijepisima u smislu ovog zakona i prilikom ovjere postupat će se prema odredbama prethodnog stavka.

Članak 11.

U potvrdi o ovjeri mora se izričito navesti da li je to prijepis izvorne isprave ili prijepis ovjerenoga ili prostog prijepisa izvorne isprave.

Isto tako, mora se u potvrdi o ovjeri navesti da li je izvorna isprava pisana rukopisom, strojem ili kojim drugim mehaničkim ili kemijskim sredstvom, olovkom ili perom; kao i broj listova izvorne isprave i gdje se, prema znanju službene osobe koja obavlja ovjeru ili prema tvrđenju stranke, nalazi izvorna isprava. Ako je izvornu ispravu donio podnositelj potrebno je u potvrdi ovjere naznačiti ime, prezime i adresu stana podnositelja.

U potvrdi ovjere mora biti naznačen broj i datum ovjere prijepisa. Potvrdu će potpisati službena osoba koja obavlja ovjeru i staviti pečat nadležnog tijela.

Ako je prijepis izvršen putem fotokopiranja, ovlaštena osoba će to navesti u potvrdi o ovjeri.

Članak 12.

Kad se ovjerava prijepis samo jednog dijela isprave ili izvod iz isprave prijepisa, mora biti tako sačinjen da se iz njega jasno vidi koji su dijelovi isprave ostali neprepisani.

Članak 13.

Ako službena osoba koja obavlja ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana, odredit će da sudski tumač izvrši uspoređenje prijepisa sa izvornom ispravom ili sa prijepisom izvorne isprave.

IV. POSEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA

Članak 14.

Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za uporabu u inozemstvu obavljaju općinski sudovi.

Prije dostavljanja isprava iz prethodnog stavka na ovjeru nadležnom tijelu za inozemne poslove, predsjednik općinskog suda dostavit će ih Županijskom ministarstvu za pravosuđe i upravu radi ovjere potpisa službene osobe koja je izvršila ovjeru i radi ovjere pečata općinskog suda kod koga je ovjera izvršena.

Ako zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drukčije predviđeno, ne obavlja se ovjeravanje isprava namijenjenih za uporabu u inozemstvu, koje su izdala županijska tijela uprave.

Članak 15.

Ovjeravanje isprava, koje su namijenjene za uporabu u državama koje su članice Haške konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava, obavlja općinski sud, odnosno Županijsko ministarstvo za pravosuđe i upravu.

Općinski sud ovjerava samo isprave koje su izdate od tijela i organizacija koji imaju sjedište na području toga suda, a Županijsko ministarstvo pravosuđa i uprave ovjerava isprave izdate od tijela i organizacije koji imaju sjedište na području ma kog općinskog suda na teritoriju Županije Zapadnohercegovačke.

Članak 16.

U slučaju kada je posebnim zakonom određena nadležnost drugog tijela ili propisan drukčiji način ovjeravanja, primjenjivat će se odredbe toga zakona.

Članak 17.

Ovjeravanje potpisa i prijepisa isprava potrebnih za reguliranje radnih odnosa i odnosa po osnovu rada može obavljati ovlaštena osoba u tijelu, odnosno organizaciji, u kojoj radnik radi ili je radio.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Propise u obliku upisnika i o načinu njegovog vođenja, kao i naputka za izvršavanje ovog Zakona, donosi ministar pravosuđa i uprave.

www.odvjetnistvo-ljubic.com

Članak 19.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje primjena Uredbe o ovjeri potpisa, rukopisa i prijepisa („Narodni list HR H-B“, broj: 7/94), kao i provedbenih propisa donesenih temeljem navedene Uredbe na području Županije Zapadnohercegovačke.

Članak 20.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Narodnim novinama Županije Zapadnohercegovačke“.

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
- SKUPŠTINA -
Broj: 01-XI-124/98
Široki Brijeg, 09. rujna 1998. godine

www.odvjetnistvo-ljubic.com